

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

29 päivänä heinäkuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välinen kauppa- ja yhteistyösopimus – Henkilön luovuttaminen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan syytetoimenpiteitä varten – Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen toimivalta – Perusoikeuden loukkaamisen vaara – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohta ja 52 artiklan 3 kohta – Nullum crimen, nulla poena sine lege -periaate – Kyseiselle henkilölle epäedullinen ehdonalaisjärjestelmän muutos

Asiassa C-202/24 [Alchaster]ⁱ,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Supreme Court (ylin tuomioistuin, Irlanti) on esittänyt 7.3.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 14.3.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa, joka koskee sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa, jonka kohteena on

MA,

ja jossa asian käsittelyyn osallistuu

Minister for Justice and Equality,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti K. Lenaerts, varapresidentti L. Bay Larsen (esittelevä tuomari), jaostojen puheenjohtajat K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan, T. von Danwitz, F. Biltgen ja Z. Csehi sekä tuomarit S. Rodin, A. Kumin, N. Jääskinen, M. L. Arastey Sahún ja M. Gavalec,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: hallintovirkamies A. Lamote,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.6.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Minister for Justice and Equality ja Irlanti, asiamiehinnään M. Browne, Chief State Solicitor, D. Curley, S. Finnegan ja A. Joyce, avustajinaan J. Fitzgerald, SC, ja A. Hanrahan, BL,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa menettelyn minkään osapuolen todellista nimeä.

- MA, edustajinaan S. Brittain, BL, M. Lynam, SC, C. Mulholland, solicitor, ja R. Munro, SC,
 - Unkarin hallitus, asiamiehinään Z. Biró-Tóth ja M. Z. Fehér,
 - Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään S. Fuller, avustajinaan V. Ailes ja J. Pobjoy, barristers, sekä J. Eadie, KC,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään H. Leupold, F. Ronkes Agerbeek ja J. Vondung,
- kuultuaan julkisasiamiehen 27.6.2024 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välisen kauppajayhteistyösopimuksen (EUVL 2021, L 149, s. 10; jäljempänä kauppajayhteistyösopimus), luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 49 artiklan 1 kohdan ja 52 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty sellaisten neljän eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon yhteydessä Irlannissa, jotka Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan oikeusviranomaiset ovat antaneet MA:sta syytetoimenpiteitä varten.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehty yleissopimus

- 3 Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 7 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Ketään ei ole pidettävä syypäänä rikokseen sellaisen teon tai laiminlyönnin perusteella, joka ei ollut tekohetkellä kansallisen lainsäädännön tai kansainvälisen oikeuden mukaan rikos. Rikoksen tekohetkellä sovellettavissa ollutta rangaistusta ankarampaa rangaistusta ei saa määrätä.”

Unionin oikeus

Puitepäättös 2002/584/YOS

- 4 Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS (EYVL 2002, L 190, s. 1) johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tässä puitepäättöksessä säädetty eurooppalainen pidätysmääräys on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, jota Eurooppa-neuvosto on luonnehtinut unionin oikeudellisen yhteistyön kulmakiveksi, ensimmäinen konkreettinen sovellus rikoslainsäädännön alalla.”

- 5 Puitepäättöksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Eurooppalaisella pidätysmääräyksellä tarkoitetaan oikeudellista päätöstä, jonka jäsenvaltio on antanut etsityn henkilön kiinni ottamiseksi ja luovuttamiseksi toisen jäsenvaltion toimesta syytetoimenpiteitä tai vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanemista varten.”

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä tehty sopimus

- 6 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä tehdyn sopimuksen (EUVL 2020, L 29, s. 7) 126 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Siirtymä- tai täytäntöönpanokausi alkaa tämän sopimuksen voimaantulopäivänä ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020.”

Kauppa- ja yhteistyösopimus

- 7 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen johdanto-osan 23 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”– Yhdistyneen kuningaskunnan ja [Euroopan] unionin välinen yhteistyö, joka liittyy rikosten ennalta estämiseen, tutkimiseen, paljastamiseen ja rikoksiin liittyviin syytetoimiin sekä rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoon, mukaan lukien yleiseen turvallisuuteen kohdistuvilta uhkilta suojelu ja tällaisten uhkien ehkäisy, mahdollistaa Yhdistyneen kuningaskunnan ja unionin turvallisuuden vahvistamisen”.

- 8 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Tällä sopimuksella luodaan perusta osapuolten väliselle laaja-alaiselle suhteelle vaurauden ja hyvän naapurisuuden alueella, jolle ovat ominaisia läheiset ja rauhanomaiset suhteet, jotka perustuvat yhteistyöhön osapuolten itsemääräämisoikeutta ja suvereniteettia kunnioittaen.”

- 9 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Osapuolet auttavat täydellisen molemminpuolisen kunnioituksen ja vilpittömän mielen hengessä toisiaan hoitamaan tästä sopimuksesta ja mahdollisista täydentävistä sopimuksista aiheutuvat tehtävät.”

- 10 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 522 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tämän osan tavoitteena on määrätä jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten, elinten, toimistojen ja virastojen sekä Yhdistyneen kuningaskunnan välisestä lainvalvonta- ja oikeusyhteistyöstä, joka liittyy rikosten ennalta estämiseen, tutkimiseen, paljastamiseen ja rikoksiin liittyviin syytetoimiin sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemiseen ja torjuntaan.”

- 11 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 524 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Tässä osassa määrätty yhteistyö perustuu osapuolten ja jäsenvaltioiden pitkäaikaiseen demokratian kunnioittamiseen, oikeusvaltioperiaatteeseen sekä muun muassa [Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen 10.12.1948 antamassa] ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa esitettyjen yksilön perusoikeuksien ja -vapauksien suojeluun, ja siihen, että kyseisen yleissopimuksen mukaisten oikeuksien ja vapauksien toteutuminen osapuolten sisäisesti on tärkeää.

2. Mikään tässä osassa ei muuta velvollisuutta kunnioittaa perusoikeuksia ja oikeudellisia periaatteita, sellaisina kuin ne ilmenevät erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja unionin ja sen jäsenvaltioiden osalta [perusoikeuskirjassa].”

- 12 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 596 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Tämän osaston tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltioiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen luovuttamisjärjestelmän perustana on luovutusmekanismi, joka perustuu tämän osaston mukaiseen pidätysmääräykseen.”

- 13 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 599 artiklan 3 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jollei 600 artiklasta, 601 artiklan 1 kohdan b–h alakohdasta sekä 602, 603 ja 604 artiklasta muuta johdu, valtio ei saa kieltäytyä sellaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, kun kyseessä on seuraavanlainen käyttäytyminen, josta voi seurata enimmillään vähintään 12 kuukauden pituinen vapausraangaistus tai turvaamistoimenpide:

a) sellaisen henkilön käyttäytyminen, joka myötävaikuttaa siihen, että ryhmä henkilöitä, jotka toimivat yhteisessä tarkoituksessa, tekee yhden tai useamman Strasbourgissa 27 päivänä tammikuuta 1977 tehdyn terrorismin vastustamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitetun terrorismirikoksen – –; tai

b) liitteessä 45 määritelty terrorismi.”

- 14 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 600 artiklassa luetellaan pidätysmääräyksen ehdottomat kieltäytymisperusteet ja 601 artiklassa pidätysmääräyksen muut kieltäytymisperusteet.

- 15 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 602 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”1. Pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei saa kieltäytyä sillä perusteella, että täytäntöönpanovaltio saattaa pitää rikosta poliittisena rikoksena, poliittiseen rikokseen liittyvänä rikoksena tai poliittisista vaikuttimista tehtynä rikoksena.

2. Yhdistynyt kuningaskunta ja unioni jonkin jäsenvaltionsa puolesta voivat kuitenkin kumpikin ilmoittaa lainvalvonta- ja oikeusyhteistyön erityiskomitealle, että 1 kohtaa sovelletaan ainoastaan seuraavissa yhteyksissä:
- a) terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitetut rikokset;
 - b) salahanke- tai yhteenliittäytymisrikokset yhden tai useamman terrorismin vastustamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 1 ja 2 artiklassa tarkoitetun rikoksen tekemiseksi, jos kyseiset salahanke- tai yhteenliittäytymisrikokset vastaavat tämän sopimuksen 599 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua käyttäytymistä; ja
 - c) tämän sopimuksen liitteessä 45 määritelty terrorismi.”
- 16 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 603 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:
- ”1. Pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta ei saa kieltäytyä sillä perusteella, että etsitty henkilö on täytäntöönpanovaltion kansalainen.
2. Yhdistynyt kuningaskunta ja unioni jonkin jäsenvaltionsa puolesta voivat kumpikin ilmoittaa lainvalvonta- ja oikeusyhteistyön erityiskomitealle, että valtion omia kansalaisia ei luovuteta tai että niiden omien kansalaisten luovutukseen annetaan lupa ainoastaan tietyin erikseen määritetyin ehdoin. Ilmoituksen on perustuttava Yhdistyneen kuningaskunnan tai sen valtion, jonka puolesta ilmoitus on tehty, sisäisen oikeusjärjestyksen perustavaa laatua oleviin periaatteisiin tai käytäntöihin liittyviin syihin. Tällöin tapauksen mukaan unioni jonkin jäsenvaltionsa puolesta tai Yhdistynyt kuningaskunta voivat ilmoittaa lainvalvonta- ja oikeusyhteistyön erityiskomitealle kohtuullisessa ajassa vastaanotettuaan toisen osapuolen ilmoituksen, että tapauksen mukaan jäsenvaltion tai Yhdistyneen kuningaskunnan täytäntöönpanosta vastaavat oikeusviranomaiset voivat kieltäytyä luovuttamasta omia kansalaisiaan kyseiselle valtiolle tai että luovutukseen annetaan lupa tietyin erikseen määritetyin ehdoin.”
- 17 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 604 artiklan c alakohdassa määrätään seuraavaa:
- ”Sille, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen panee pidätysmääräyksen täytäntöön, voidaan asettaa seuraavia takeita:
- –
- c) jos on painavia syitä uskoa, että etsityn henkilön perusoikeuksien suojelua saattaa kohdata todellinen uhka, täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi tarvittaessa vaatia lisätakeita etsityn henkilön kohtelusta hänen luovuttamisensa jälkeen ennen kuin se päättää pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta.”
- 18 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 613 artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:
- ”Jos täytäntöönpaneva oikeusviranomainen toteaa, että määräyksen antaneen valtion antamat tiedot ovat riittämättömiä luovuttamisesta päättämiseksi, sen on pyydettävä, että tarvittavat lisätiedot erityisesti 597 artiklan, 600–602 artiklan, 604 artiklan ja 606 artiklan osalta toimitetaan viipymättä, ja se voi määrätä tietojen vastaanottamiselle aikarajan – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 19 Magistrates' Courts of Northern Irelandin (Pohjois-Irlannin vähäisten asioiden piirituomioistuin, Yhdistynyt kuningaskunta) piirituomari (District Judge) antoi MA:sta neljä pidätysmääräystä, jotka koskevat terrorismirikoksia, jotka väitetään tehdyn 18.–20.7.2020 ja joista osasta voidaan tuomita elinkautiseen vankeusrangaistukseen.
- 20 High Court (ylempi piirituomioistuin, Irlanti) määräsi 24.10.2022 antamallaan ratkaisulla sekä 24.10.2022 ja 7.11.2022 antamallaan määräyksillä MA:n luovutettavaksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja epäsi häneltä luvan valittaa Court of Appealiin (ylioikeus, Irlanti).
- 21 Supreme Court (ylin tuomioistuin, Irlanti), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, myönsi 17.1.2023 MA:lle luvan valittaa edellä mainituista High Courtin ratkaisusta ja määräyksistä.
- 22 MA väittää ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, että hänen luovuttamisensa Yhdistyneeseen kuningaskuntaan on ristiriidassa nullum crimen, nulla poena sine lege -periaatteen kanssa.
- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa tässä yhteydessä, että kaupp- ja yhteistyösopimuksen mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan ja jäsenvaltioiden välillä sovelletaan luovutusmekanismia. Kun otetaan huomioon se, että tämä mekanismi ja puitepäätöksellä 2002/584 käyttöön otettu mekanismi ovat samat, sekä Irlannin säännöstö, jolla kyseinen puitepäätös ja kaupp- ja yhteistyösopimus pannaan täytäntöön, se katsoo, että kyseisen Irlannin säännösten ja kyseisen puitepäätöksen nojalla Yhdistynyttä kuningaskuntaa on kohdeltava niin kuin se olisi jäsenvaltio.
- 24 Kyseinen tuomioistuin täsmentää, että jos MA luovutetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja tuomitaan vankeusrangaistukseen, hänen mahdollista ehdonalaista vapauttamistaan säännellään Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännöllä, joka on annettu niiden rikosten oletetun tekemisen jälkeen, joista häntä syytetään.
- 25 Ehdonalaista vapautta koskevan järjestelmän muutos näet tuli Pohjois-Irlannissa (Yhdistynyt kuningaskunta) voimaan 30.4.2021. Ennen muutosta tietyistä terrorismirikoksista tuomittu henkilö saattoi automaattisesti päästä ehdonalaiseen vapauteen suorittettuaan puolet hänelle tuomitusta vapausrangaistuksesta. Edellä mainitusta päivämäärästä alkaen erityisen viranomaisen on hyväksyttävä tällaisen henkilön ehdonalaisten vapauttaminen, ja se voi toteutua vasta, kun henkilö on suorittanut hänelle tuomitusta vapausrangaistuksesta kaksi kolmasosaa.
- 26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa tältä osin, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on hylännyt väitteen, jonka mukaan taannehtivat muutokset rangaistuksen lieventämisestä tai ennenaikaista vapauttamista koskeviin järjestelmiin merkitsisivät Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan rikkomista. Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on kuitenkin katsonut 21.10.2013 antamassaan tuomiossa *Del Río Prada v. Espanja* (CE:ECHR:2013:1021JUD004275009), että rangaistuksen täytäntöönpanon aikana toteutetut toimenpiteet saattavat vaikuttaa rangaistuksen laajuuteen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan pääasian ratkaisemiseksi on olennaisen tärkeää määrittää, muutetaanko kyseisellä tuomiolla Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen aikaisempaa oikeuskäytäntöä.

- 27 Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistyneen kuningaskunnan ylin tuomioistuin) katsoi 19.4.2023 antamallaan tuomiolla, että uuden ehdonalaisjärjestelmän soveltaminen 30.4.2021 lukien ennen sen voimaantuloa tehtyihin rikoksiin ei ole ristiriidassa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan kanssa, koska kyseisellä järjestelmällä muutetaan ainoastaan tapaa, jolla asianomaisten henkilöiden vapausrangaistukset suoritetaan, mutta kyseisten rangaistusten pituutta ei sitä vastoin lisätty.
- 28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin otti tässä yhteydessä huomioon erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuinjärjestelmän tarjoamat takeet Euroopan ihmisoikeussopimuksen soveltamisesta, sen, ettei ole osoitettu sellaisen systeemisen puutteen olemassaoloa, jonka perusteella voitaisiin olettaa, että jos MA luovutetaan, loukataan todennäköisesti ja räikeästi Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattuja oikeuksia, ja sen, että MA:lla on mahdollisuus tehdä valitus Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, ja hylkäsi MA:n väitteen, jonka mukaan oli olemassa vaara, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa rikottaisiin.
- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kuitenkin, voidaanko sama päätelmä tehdä perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan loukkaamista koskevan vaaran osalta.
- 30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa tässä yhteydessä, että siltä osin kuin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohta vastaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaletta, näille kahdelle määräykselle on lähtökohtaisesti annettava sama ulottuvuus perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Saattaisi siis olla mahdollista nojautua Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaleen yhteydessä käytettyyn perusteluun tekemättä lisätarkastuksia.
- 31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa kuitenkin, ettei unionin tuomioistuin ole vielä lausunut perusoikeuskirjan 49 artiklan vaikutuksista tilanteessa, jossa ehdonalaista vapautta koskevia kansallisia säännöksiä on muutettu.
- 32 Koska täytäntöönpanovaltio on lisäksi velvollinen luovuttamaan etsityn henkilön, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo olevan tarpeen arvioida, onko kyseisellä valtiolla toimivalta antaa ratkaisu väitteestä, joka perustuu siihen, että säännökset, jotka koskevat pidätysmääräyksen antaneessa valtiossa todennäköisesti sovellettavia rangaistuksia, ovat ristiriidassa perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kanssa, kun pidätysmääräyksen antaneella valtiolla ei ole velvollisuutta noudattaa perusoikeuskirjaa ja kun unionin tuomioistuin on tiukasti vaatinut ottamaan huomioon sen vaaran, että perusoikeuksia loukataan pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa.
- 33 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo siksi olevansa velvoitettu tiedustelemaan unionin tuomioistuimelta, mitä kriteerejä täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on sovellettava arvioidessaan, onko olemassa vaara siitä, että nulla poena sine lege -periaatetta loukataan tilanteessa, jossa luovuttamista ei estä kansallinen perustuslaki eikä Euroopan ihmisoikeussopimus.
- 34 Näissä olosuhteissa Supreme Court on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Jos luovuttamista pyydetään [kauppa- ja yhteistyösopimuksen] nojalla terroritekoja koskevia syytetoimenpiteitä varten ja jos asianomainen henkilö vastustaa luovuttamista sen perusteella, että tällöin rikottaisiin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa ja perusoikeuskirjan

49 artiklan [1] kohtaa, koska väitetyn rikoksen, jonka vuoksi luovuttamista on pyydetty, tekoajankohdan jälkeen on annettu säädös, jolla muutetaan vapausrangaistuksen osaa, joka on suoritettava vankilassa, ja ehdonalaiseen vapauteen pääsyä koskevia järjestelyjä, ja jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- i) pyynnön esittänyt valtio (tässä tapauksessa Yhdistynyt kuningaskunta) on Euroopan ihmisoikeussopimuksen sopimuspuoli ja panee Euroopan ihmisoikeussopimuksen täytäntöön kansallisessa oikeudessaan – –
- ii) Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimet – – ovat katsoneet, että kyseisten toimenpiteiden soveltaminen vankeihin, jotka suorittavat jo tuomioistuimen määräämää rangaistusta, on Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaista
- iii) kuka tahansa henkilö, myös luovutettu henkilö, voi tehdä valituksen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle
- iv) ei ole perusteita katsoa, että luovuttamispyynnön esittänyt valtio ei panisi täytäntöön Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisua
- v) Supreme Court on vakuuttunut siitä, ettei ole osoitettu, että luovuttamiseen liittyisi todellinen vaara siitä, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa tai perustuslakia rikottaisiin
- vi) ei ole väitetty, että perusoikeuskirjan 19 artikla olisi esteenä luovuttamiselle
- vii) perusoikeuskirjan 49 artiklaa ei sovelleta rikosoikeudenkäyntiin tai rangaistusten määräämiseen
- viii) ei ole väitetty, että on syytä uskoa, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan ja perusoikeuskirjan 49 artiklan soveltamisen välillä olisi merkittävää eroa,

onko tuomioistuimella, jonka ratkaisuihin ei voida hakea muutosta SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetulla tavalla, ja kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohta ja keskinäiseen luottamukseen velvoittava periaate jäsenvaltioiden ja niiden valtioiden välillä, jotka ovat velvollisia soveltamaan kauppa- ja yhteistyösopimuksen nojalla eurooppalaista pidätysmääräystä koskevia säännöksiä henkilön luovuttamiseksi, toimivaltaa päätellä, että etsitty henkilö ei ole osoittanut, että on olemassa todellinen vaara siitä, että hänen luovuttamisellaan rikottaisiin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohtaa, vai onko tällainen tuomioistuin velvollinen suorittamaan lisätutkimuksen, ja jos on, mikä on tällaisen tutkimuksen luonne ja laajuus?”

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

- 35 Unionin tuomioistuimen presidentti päätti 22.4.2024 antamallaan määräyksellä Alchaster (C-202/24, EU:C:2024:343) aloittaa unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 105 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun nopeutetun ennakkoratkaisumenettelyn.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 36 Aluksi on todettava, että koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa sekä ennakkoratkaisupyyntönsä perusteluissa että kysymyksensä sanamuodossa puitepäätökseen 2002/584, on muistutettava, että – kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 33 kohdassa – kyseisen puitepäätöksen 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että sen soveltamisala rajoittuu jäsenvaltioiden antamien eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoon. Tästä seuraa, että mainitulla puitepäätöksellä ei säännellä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisten sellaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanoa, jotka Yhdistynyt kuningaskunta on antanut Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä tehdyn sopimuksen 126 artiklan mukaisesti 31.12.2020 päättyneen siirtymäkauden päättymisen jälkeen.
- 37 Näin ollen on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko kauppa- ja yhteistyösopimusta, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on – silloin, kun tämän sopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö vetoaa siihen, että on olemassa vaara kyseisen 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta, jos hänet luovutetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, koska ehdonalaisen vapauttamisen edellytyksiä on muutettu kyseisen henkilön kannalta epäedullisesti niiden rikosten oletetun tekemisen jälkeen, joista häntä syytetään – arvioitava tämän vaaran olemassaoloa ennen kuin se lausuu kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta tilanteesta, jossa kyseinen oikeusviranomainen on jo sulkenut pois vaaran siitä, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa rikottaisiin, tukeutumalla Yhdistyneen kuningaskunnan yleisesti tarjoamiin takeisiin Euroopan ihmisoikeussopimuksen noudattamisesta ja kyseessä olevan henkilön mahdollisuuteen valittaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen.
- 38 Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole muodollisesti viitannut kysymyksessään kauppa- ja yhteistyösopimuksen mihinkään tiettyyn määräykseen, tämä seikka ei kuitenkaan estä unionin tuomioistuinta esittämästä sille kaikkia unionin oikeuden tulkintaan liittyviä seikkoja, jotka saattavat olla hyödyllisiä kansallisen tuomioistuimen arvioidessa käsiteltävänä olevaa asiaa, riippumatta siitä, onko kansallinen tuomioistuin viitannut niihin kysymyksessään (ks. analogisesti tuomio 18.4.2023, E. D. L. (Sairaus kieltäytymisperusteena), C-699/21, EU:C:2023:295, 29 kohta).
- 39 Kauppa- ja yhteistyösopimuksen 1 artiklassa määrätään, että tällä sopimuksella luodaan perusta unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliselle laaja-alaiselle suhteelle vaurauden ja hyvän naapurisuuden alueella, jolle ovat ominaisia läheiset ja rauhanomaiset suhteet, jotka perustuvat yhteistyöhön osapuolten itsemääräämisoikeutta ja suvereniteettia kunnioittaen.
- 40 Tätä varten kauppa- ja yhteistyösopimuksella pyritään muun muassa, kuten sen johdanto-osan 23 perustelukappaleesta ilmenee, vahvistamaan unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan turvallisuutta mahdollistamalla yhteistyö rikosten ennalta estämisessä, paljastamisessa, tutkinnassa ja rikoksiin liittyvissä syytetoimissa sekä rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanossa, mukaan lukien yleiseen turvallisuuteen kohdistuvilta uhkilta suojele ja niiden ehkäiseminen.

- 41 Tämä erityinen tavoite, joka on osa kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 1 artiklassa vahvistettua kyseisen sopimuksen yleistä tavoitetta (ks. vastaavasti tuomio 16.11.2021, *Governor of Cloverhill Prison ym.*, C-479/21 PPU, EU:C:2021:929, 67 kohta), pannaan täytäntöön kyseisen sopimuksen kolmannessa osassa, kuten mainitun sopimuksen 522 artiklan 1 kohdassa todetaan.
- 42 Kauppaa- ja yhteistyösopimuksen kolmannen osan yleisten soveltamisedellytysten osalta mainitun sopimuksen 524 artiklan 1 kohdassa määrätään, että tässä osassa määrätty yhteistyö perustuu unionin, Yhdistyneen kuningaskunnan ja jäsenvaltioiden pitkäaikaiseen demokratian kunnioittamiseen, oikeusvaltioperiaatteen sekä muun muassa ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa esitettyjen yksilön perusoikeuksien ja -vapauksien suojeluun ja siihen, että kyseisen yleissopimuksen mukaisten oikeuksien ja vapauksien toteutuminen osapuolten sisäisesti on tärkeää.
- 43 Tämän yhteistyön yhteydessä kolmannen osan VII osaston tavoitteena on varmistaa kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 596 artiklan mukaisesti, että jäsenvaltioiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen luovuttamisjärjestelmän perustana on luovutusmekanismi, joka perustuu tämän osaston mukaiseen pidätysmääräykseen.
- 44 Kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 600 ja 601 artiklassa luetellaan tapaukset, joissa kyseisen sopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäydytään tai voidaan kieltäytyä.
- 45 Lisäksi kauppaa- ja yhteistyösopimuksessa määrätään säännöistä, jotka koskevat 602 artiklassa tarkoitettua poliittista rikosta koskevaa poikkeusta ja 603 artiklassa tarkoitettua kansalaisuuteen perustuvaa poikkeusta, kun taas kyseisen sopimuksen 604 artiklassa määritellään pidätysmääräyksen antaneelta valtiolta erityistapauksissa vaadittavat takeet.
- 46 Vaikka kauppaa- ja yhteistyösopimuksen missään määräyksessä ei määrätä nimenomaisesti, että jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön Yhdistyneen kuningaskunnan antama pidätysmääräys tämän sopimuksen perusteella, kyseisen sopimuksen kolmannen osan VII osaston rakenteesta ja erityisesti sen 600–604 artiklan tehtävistä seuraa, että – kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 69 kohdassa – jäsenvaltio voi kieltäytyä tällaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vain kauppaa- ja yhteistyösopimukseen perustuvista syistä (ks. analogisesti tuomio 14.9.2023, *Sofiyska gradska prokuratura (Peräkkäiset pidätysmääräykset)*, C-71/21, EU:C:2023:668, 48 kohta).
- 47 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen tilanteen osalta kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 599 artiklan 3 kohdassa määrätään lisäksi erityisesti, että jollei kyseisen sopimuksen 600 artiklasta, 601 artiklan 1 kohdan b–h alakohdasta sekä 602, 603 ja 604 artiklasta muuta johdu, valtio ei saa kieltäytyä sellaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta, joka liittyy erityisesti terrorismiin, kun kyseessä olevista rikoksista voi seurata enimmillään vähintään 12 kuukauden pituinen vapausraugaistus tai turvaamistoimenpide.
- 48 Vaikka edellä esitetystä seuraa, että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on lähtökohtaisesti pantava täytäntöön pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen pidätysmääräys, kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 524 artiklan 2 kohdassa täsmennetään kuitenkin, että mikään kyseisen sopimuksen kolmannessa osassa ei muuta velvollisuutta kunnioittaa perusoikeuksia ja oikeudellisia periaatteita, sellaisina kuin ne ilmenevät erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja unionin ja sen jäsenvaltioiden osalta perusoikeuskirjassa.

- 49 Jäsenvaltioilla on kyseisessä 524 artiklan 2 kohdassa vahvistettu velvollisuus kunnioittaa perusoikeuskirjaa, kun ne päättävät henkilön luovuttamisesta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, koska tällaista luovuttamista koskeva päätös merkitsee perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua unionin oikeuden soveltamista. Jäsenvaltioiden täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten on siis kyseistä päätöstä tehdessään taattava perusoikeuskirjassa kauppa- ja yhteistyösopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen kohteena olevalle henkilölle tunnustettujen perusoikeuksien kunnioittaminen, eikä sillä seikalla, ettei perusoikeuskirjaa sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ole tältä osin merkitystä (ks. analogisesti tuomio 6.9.2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, 52 ja 53 kohta).
- 50 Näihin oikeuksiin kuuluvat erityisesti oikeudet, jotka perustuvat perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohtaan, jossa määrätään muun muassa, että rikoksesta ei saa määrätä sen tekohetkellä sovellettavissa ollutta rangaistusta ankarampaa rangaistusta.
- 51 Näin ollen se, että on olemassa mainittujen oikeuksien loukkaamisen vaara, voi mahdollistaa sen, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi asianmukaisen tutkinnan jälkeen olla panematta täytäntöön kauppa- ja yhteistyösopimuksen perusteella annettua pidätysmääräystä (ks. analogisesti tuomio 25.7.2018, Minister for Justice and Equality (Tuomioistuinjärjestelmän puutteet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 59 kohta; tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 72 kohta ja tuomio 21.12.2023, GN (Lapsen etuun perustuva kieltäytymisperuste), C-261/22, EU:C:2023:1017, 43 kohta).
- 52 Tällaista tutkintaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä on todettava, että puitepäätöstä 2002/584 koskevasta unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanomenettelyssä arviointi siitä, onko olemassa perusoikeuskirjan 4, 7, 24 ja 47 artiklassa taattujen perusoikeuksien loukkaamisen vaara, on lähtökohtaisesti suoritettava kaksivaiheisessa tutkinnassa, jossa näitä vaiheita ei voida sekoittaa toisiinsa, koska ne edellyttävät eri perusteiden nojalla tehtävää arviointia, ja ne on siis suoritettava peräkkäin (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2016, Aranyosi ja Căldăraru, C-404/15 ja C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 89–94 kohta; tuomio 25.7.2018, Minister for Justice and Equality (Tuomioistuinjärjestelmän puutteet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 60, 61 ja 68 kohta; tuomio 18.4.2023, E. D. L. (Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta kieltäytyminen sairauden perusteella), C-699/21, EU:C:2023:295, 55 kohta ja tuomio 21.12.2023, GN (Lapsen etuun perustuva kieltäytymisperuste), C-261/22, EU:C:2023:1017, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 53 Täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on tässä tarkoituksessa selvitettävä tutkinnan ensimmäisessä vaiheessa, onko olemassa sellaisia objektiivisia, luotettavia, tarkkoja ja asianmukaisesti päivitettyjä tietoja, jotka osoittavat, että pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa on olemassa todellinen vaara siitä, että perusoikeuksia loukataan joko rakenteellisten tai yleisten puutteiden vuoksi taikka sellaisten puutteiden vuoksi, jotka vaikuttavat erityisesti johonkin objektiivisesti yksilöitävissä olevaan henkilöryhmään (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2016, Aranyosi ja Căldăraru, C-404/15 ja C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 89 kohta; tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 102 kohta ja tuomio 21.12.2023, GN (Lapsen etuun perustuva kieltäytymisperuste), C-261/22, EU:C:2023:1017, 47 kohta).
- 54 Tutkinnan toisessa vaiheessa täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on arvioitava konkreettisesti ja tarkasti, missä määrin tämän tuomion edellä olevassa kohdassa tarkoitettun tutkinnan ensimmäisessä vaiheessa havaituilla puutteilla voi olla vaikutusta eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevaan henkilöön ja onko, kun otetaan huomioon hänen henkilökohtainen tilanteensa, painavia perusteita uskoa, että kyseinen henkilö altistuu todelliselle

vaaralle siitä, että mainittuja perusoikeuksia loukataan, mikäli hänet luovutetaan pidätysmääräyksen antaneeseen jäsenvaltioon (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2016, Aranyosi ja Căldăraru, C-404/15 ja C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 94 kohta; tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 106 kohta ja tuomio 21.12.2023, GN (Lapsen etuun perustuva kieltäytymisperuste), C-261/22, EU:C:2023:1017, 48 kohta).

- 55 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 76 kohdassa, vaatimusta suorittaa tällainen kaksivaiheinen tutkinta ei kuitenkaan voida soveltaa arvioitaessa kauppa- ja yhteistyösopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen täytäntöönpanomenettelyssä, onko olemassa perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan rikkomisen uhka.
- 56 Puitepäätöksellä 2002/584 käyttöön otettu yksinkertaistettu ja tehokas järjestelmä tuomittujen tai epäiltyjen henkilöiden luovuttamiseksi perustuu näet vankkaan luottamukseen, jonka on vallittava jäsenvaltioiden välillä, ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen, joka on kyseisen puitepäätöksen johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan jäsenvaltioiden välisen rikosoikeudellisen yhteistyön kulmakivi (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, Minister for Justice and Equality (Tuomioistuinjärjestelmän puutteet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 40 ja 41 kohta ja tuomio 21.12.2023, GN (Lapsen etuun perustuva kieltäytymisperuste), C-261/22, EU:C:2023:1017, 35 ja 36 kohta).
- 57 Keskinäisen luottamuksen periaate edellyttää etenkin vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta sitä, että kukin jäsenvaltio katsoo – jollei kyse ole poikkeuksellisista olosuhteista –, että kaikki muut jäsenvaltiot noudattavat unionin oikeutta ja aivan erityisesti unionin oikeudessa tunnustettuja perusoikeuksia (ks. vastaavasti lausunto 2/13 (Unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen), 18.12.2014, EU:C:2014:2454, 191 kohta ja tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 93 kohta).
- 58 Kun jäsenvaltiot soveltavat unionin oikeutta, niitä voidaan siis unionin oikeuden nojalla vaatia oletamaan, että muut jäsenvaltiot noudattavat perusoikeuksia, siten, että ne eivät voi vaatia toiselta jäsenvaltiolta perusoikeuksille annettavaa korkeampaa kansallisen suojan tasoa kuin mitä unionin oikeudessa annetaan ja tämän lisäksi ne eivät myöskään voi poikkeuksellisia tapauksia lukuun ottamatta tarkastaa, onko kyseinen toinen jäsenvaltio tosiasiaassa kunnioittanut tietyissä konkreettisissa tapauksissa unionin takaamia perusoikeuksia (ks. vastaavasti lausunto 2/13 (Unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen), 18.12.2014, EU:C:2014:2454, 192 kohta ja tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 94 kohta).
- 59 Tässä yhteydessä velvollisuudella todeta, onko olemassa tämän tuomion 53 kohdassa tarkoitetun kaltaisia puutteita, ennen kuin voidaan tarkistaa konkreettisesti ja tarkasti, altistuuko eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö todelliselle uhkalle siitä, että perusoikeutta loukataan, pyritään nimenomaan välttämään se, että tällainen arviointi voitaisiin suorittaa muissa kuin poikkeustapauksissa, ja se on näin ollen seuraus keskinäisen luottamuksen periaatteesta johtuvasta olettamasta, jonka mukaan pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa kunnioitetaan perusoikeuksia (ks. vastaavasti tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 114–116 kohta).
- 60 Tämän velvollisuuden noudattamisella voidaan muun muassa taata vastuunjako pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion ja täytäntöönpanojäsenvaltion välillä siltä osin kuin on kyse perusoikeuksiin erottamattomasti liittyvien vaatimusten noudattamisesta, mikä perustuu eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan järjestelmän toiminnan taustalla olevien keskinäisen luottamuksen ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteiden täysimääräiseen soveltamiseen (ks.

vastaavasti tuomio 22.2.2022, Openbaar Ministerie (Laillisesti perustettu tuomioistuin pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa), C-562/21 PPU ja C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 46 kohta; tuomio 31.1.2023, Puig Gordi ym., C-158/21, EU:C:2023:57, 72 ja 96 kohta ja tuomio 21.12.2023, GN (Lapsen etuun perustuva kieltäytymisperuste), C-261/22, EU:C:2023:1017, 43 kohta).

- 61 Keskinäisen luottamuksen periaate ilmentää erityisesti jäsenvaltioiden välisiä suhteita.
- 62 Tämä periaate perustuu näet siihen perustavanlaatuiseen lähtökohtaan, jonka mukaan kukin jäsenvaltio jakaa kaikkien muiden jäsenvaltioiden kanssa – ja tunnustaa sen, että nuo muut jäsenvaltiot jakavat sen kanssa – lukuisia yhteisiä arvoja, joihin unioni perustuu, kuten SEU 2 artiklassa täsmennetään (ks. vastaavasti lausunto 2/13 (Euroopan unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen), 18.12.2014, EU:C:2014:2454, 168 kohta).
- 63 Kyseisellä periaatteella on lisäksi perustavanlaatuinen merkitys unionille ja sen jäsenvaltioille, koska sen avulla voidaan luoda ja pitää yllä eurooppalainen alue, jolla ei ole sisäisiä rajoja (ks. vastaavasti lausunto 2/13 (Euroopan unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen), 18.12.2014, EU:C:2014:2454, 191 kohta).
- 64 Unionin tuomioistuin on lisäksi täsmentänyt, että sen arvioimista, onko toinen jäsenvaltio tosiasiallisesti kunnioittanut tietyssä konkreettisessa tapauksessa perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia, koskevan mahdollisuuden rajoittaminen poikkeustapauksiin liittyy unionin ominaisluonteeseen ja edistää osaltaan tasapainoa, johon unioni perustuu (ks. vastaavasti lausunto 2/13 (Euroopan unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen), 18.12.2014, EU:C:2014:2454, 193 ja 194 kohta).
- 65 Ei tosin ole poissuljettua, että kansainvälisellä sopimuksella voidaan luoda vankka luottamus jäsenvaltioiden ja tiettyjen kolmansien maiden välille.
- 66 Unionin tuomioistuin katsoi, että tilanne oli tällainen jäsenvaltioiden ja Norjan kuningaskunnan välisissä suhteissa (ks. vastaavasti tuomio 14.9.2023, Sofiyska gradska prokuratura (Peräkkäiset pidätysmääräykset), C-71/21, EU:C:2023:668, 32 ja 39 kohta).
- 67 Tuo kolmas valtio on kuitenkin erityistilanteessa, koska sillä on unioniin sellaiset erityissuhteet, jotka ylittävät taloudellisen ja kaupallisen yhteistyön rajat, sillä se on Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimuspuoli, osallistuu yhteiseen eurooppalaiseen turvapaikkajärjestelmään, panee täytäntöön Schengenin säännösten ja soveltaa sitä ja on tehnyt unionin kanssa unionin jäsenvaltioiden sekä Islannin ja Norjan välisestä luovutusmenettelystä sopimuksen, joka tuli voimaan 1.11.2019 (ks. vastaavasti tuomio 17.3.2021, JR (Pidätysmääräys – ETA:seen kuuluvan kolmannen valtion antama tuomio), C-488/19, EU:C:2021:206, 60 kohta).
- 68 Unionin tuomioistuin on lisäksi korostanut yhtäältä, että viimeksi mainitun sopimuksen johdanto-osassa sopimuspuolet ovat ilmaisseet keskinäisen luottamuksensa oikeusjärjestystensä rakenteeseen ja toimintaan sekä kykynsä taata oikeudenmukainen oikeudenkäynti, ja toisaalta, että kyseisen sopimuksen määräykset ovat hyvin samankaltaisia kuin puitepäättöksen 2002/584 vastaavat säännökset (ks. vastaavasti tuomio 2.4.2020, Ruska Federacija, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 73 ja 74 kohta).

- 69 Tämän tuomion 66 kohdassa mainittua toteamusta, joka perustuu unionin ja tiettyjen ETA:n jäsenvaltioiden välisiin erityissuhteisiin, ei kuitenkaan voida ulottaa koskemaan kaikkia kolmansia maita.
- 70 Erityisesti kauppaa- ja yhteistyösopimuksella käyttöön otetusta järjestelmästä on aluksi todettava, että kyseisellä sopimuksella ei luoda unionin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välille yhtä erityisiä suhteita kuin ne, jotka on kuvattu tämän tuomion 67 ja 68 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä. Yhdistynyt kuningaskunta ei etenkään kuulu eurooppalaiseen alueeseen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jonka rakentaminen on mahdollista muun muassa keskinäisen luottamuksen periaatteen nojalla.
- 71 Vaikka kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 524 artiklan 1 kohdan sanamuodosta, joka on palautettu mieleen tämän tuomion 42 kohdassa, ilmeneekin, että Yhdistyneen kuningaskunnan ja jäsenvaltioiden välinen yhteistyö perustuu henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojan pitkäaikaiseen kunnioittamiseen, tämän yhteistyön ei ole todettu perustuvan asianomaisten valtioiden välisen keskinäisen luottamuksen säilyttämiseen, joka oli olemassa ennen Yhdistyneen kuningaskunnan eroamista unionista 31.1.2020.
- 72 Lopuksi on todettava, että kauppaa- ja yhteistyösopimuksen määräykset, jotka koskevat kyseisellä sopimuksella käyttöön otettua luovutusmekanismia, ja puitepäätöksen 2002/584 vastaavat säännökset eroavat olennaisesti toisistaan.
- 73 Tältä osin on erityisesti korostettava, että kyseiseen puitepäätökseen ei sisälly rikosten poliittista luonnetta tai etsityn henkilön kansalaisuutta koskevia poikkeuksia, joiden nojalla voitaisiin poiketa eurooppalaisten pidätysmääräysten täytäntöönpanosta tilanteissa, jotka ovat rinnastettavissa kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 602 artiklan 2 kohdassa ja 603 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tilanteisiin. Tällaiset poikkeukset kuvaavat kyseisen sopimuksen osapuolten välille syntyneen luottamuksen rajoja.
- 74 Kyseiseen puitepäätökseen ei myöskään sisälly säännöstä, joka vastaisi kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 604 artiklan c alakohtaa, jossa määrätään nimenomaisesti, että jos on painavia syitä uskoa, että etsityn henkilön yhden tai useamman perusoikeuden, olivatpa ne mitä tahansa, suojelua saattaa kohdata todellinen uhka, täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi tarvittaessa vaatia lisätakeita etsityn henkilön kohtelusta hänen luovuttamisensa jälkeen ennen kuin se päättää pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta.
- 75 Kyseisen 604 artiklan c alakohdan nojalla voidaan siis vaatia lisätakeita sellaisten epäilyjen hälventämiseksi, jotka liittyvät perusoikeuksien kunnioittamiseen pidätysmääräyksen antaneessa valtiossa ja joita ei voida sivuuttaa tukeutumalla Yhdistyneen kuningaskunnan ja jäsenvaltioiden väliseen luottamukseen, eikä tämän mekanismin soveltaminen edellytä ensin sen toteamista, onko olemassa joko rakenteellisia tai yleisiä puutteita tai puutteita, jotka vaikuttavat erityisesti objektiivisesti yksilöitävissä olevaan henkilöryhmään.
- 76 Kauppaa- ja yhteistyösopimuksen 604 artiklan c alakohdassa ei tosin määrätä nimenomaisesti, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi olla panematta pidätysmääräystä täytäntöön, jos se ei ole saanut lisätakeita tai jos saadut lisätakeet eivät riitä sulkemaan pois syitä, joiden vuoksi se oli alun perin päätenyt katsomaan, että etsityn henkilön perusoikeuksien suojelua saattaa kohdata todellinen uhka.

- 77 Kyseisen määräyksen toisenlainen tulkinta veisi kuitenkin siinä säädetyltä mekanismilta kokonaan tehokkaan vaikutuksen.
- 78 Tästä seuraa, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen, jonka on lausuttava kauppa- ja yhteistyösopimuksen perusteella annetusta pidätysmääräyksestä, ei voi määrätä etsityn henkilön luovuttamisesta, jos se katsoo tutkittuaan kyseisen henkilön tilanteen konkreettisesti ja tarkasti, että on olemassa painavia syitä uskoa, että kyseisen henkilön perusoikeuksien suojelua saattaa kohdata todellinen uhka siinä tapauksessa, että hänet luovutetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.
- 79 Näin ollen on niin, että kun kauppa- ja yhteistyösopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö vetoaa kyseisessä täytäntöönpanosta vastaavassa oikeusviranomaisessa siihen, että on olemassa uhka perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta siinä tapauksessa, että kyseinen henkilö luovutetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mainittu täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi kyseisen sopimuksen 524 artiklan 2 kohdassa vahvistettua perusoikeuksien kunnioittamista koskevaa velvollisuutta laiminlyömättä määrätä luovuttamisesta ilman, että se on konkreettisesti selvittänyt tämän tuomion 51 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen tutkinnan päätteeksi, onko painavia syitä uskoa, että kyseinen henkilö altistuu tällaista loukkaamista koskevalle todelliselle uhkalle.
- 80 Tätä selvittämistä varten on ensimmäiseksi korostettava, että vaikka vakuuttelujen olemassaolo ja sellaisten kansainvälisten sopimusten hyväksyminen, joissa taataan lähtökohtaisesti perusoikeuksien kunnioittaminen, eivät yksistään riitä varmistamaan asianmukaista suojaa perusoikeuksien ja -vapauksien loukkaamisen riskiä vastaan (ks. vastaavasti tuomio 6.9.2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, 57 kohta), täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on kuitenkin otettava huomioon se, että Yhdistynyt kuningaskunta on pitkään kunnioittanut henkilöiden perusoikeuksien ja -vapauksien suojaa, erityisesti sellaisina kuin ne on vahvistettu ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, mikä mainitaan nimenomaisesti kauppa- ja yhteistyösopimuksen 524 artiklan 1 kohdassa, sekä Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudessa annetut ja täytäntöönpannut säännökset, joilla taataan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa vahvistettujen perusoikeuksien kunnioittaminen (ks. analogisesti tuomio 19.9.2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, 52 kohta).
- 81 Se, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on jo sulkenut pois Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan rikkomisen uhkan nojautumalla Yhdistyneen kuningaskunnan yleisesti tarjoamiin takeisiin Euroopan ihmisoikeussopimuksen noudattamisesta ja etsityn henkilön mahdollisuuteen valittaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen, ei kuitenkaan voi yksinään olla ratkaisevaa.
- 82 Tämän tuomion 78 kohdasta nimittäin ilmenee, että kauppa- ja yhteistyösopimuksen 524 artiklan 2 kohdassa ja 604 artiklan c alakohdassa, luettuina yhdessä perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kanssa, velvoitetaan täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen tutkimaan kaikki merkitykselliset seikat sen tilanteen arvioimiseksi, joka on etsityn henkilön osalta ennakoitavissa siinä tapauksessa, että hänet luovutetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mikä edellyttää tämän tuomion 52–54 kohdassa tarkoitetusta kaksivaiheisesta tarkastelusta poiketen, että otetaan huomioon samanaikaisesti sekä kyseisessä maassa yleisesti voimassa olevat säännöt ja käytännöt että – jos keskinäisen luottamuksen ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteita ei sovelleta – kyseisen henkilön yksilöllisen tilanteen erityispiirteet.

- 83 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 78 ja 79 kohdassa, täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on näin ollen tehtävä itsenäinen arviointi perusoikeuskirjan määräysten kannalta, eikä se voi tyytyä ottamaan huomioon tämän tuomion 27 kohdassa mainittua Supreme Court of the United Kingdomin oikeuskäytäntöä tai tämän tuomion 28 kohdassa tarkoitettuja kyseisen valtion tuomioistuinjärjestelmän tarjoamia yleisiä takeita.
- 84 Tässä yhteydessä mahdollisen toteamuksen, jonka mukaan on olemassa todellinen uhka perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta siinä tapauksessa, että asianomainen henkilö luovutetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on perustuttava riittäviin tosiseikkoihin (ks. analogisesti tuomio 22.2.2022, Openbaar Ministerie (Pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa laillisesti perustettu tuomioistuin), C-562/21 PPU ja C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 60 ja 61 kohta).
- 85 Tästä seuraa, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi kauppajayhteistyösopimuksen 524 artiklan 2 kohdan ja 604 artiklan c alakohdan, luettuina yhdessä perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kanssa, perusteella kieltäytyä pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vain, jos sillä on etsityn henkilön henkilökohtaisen tilanteen osalta objektiivisia, luotettavia, tarkkoja ja asianmukaisesti päivitettyjä tietoja, jotka osoittavat, että on painavia syitä uskoa, että on olemassa todellinen uhka kyseisen 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta (ks. analogisesti tuomio 6.9.2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, 59 kohta ja tuomio 19.9.2018, RO, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, 61 kohta).
- 86 Toiseksi kauppajayhteistyösopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa ilmaistun keskinäistä avunantoa täydellisen vilpittömässä mielessä koskevan velvollisuuden mukaisesti täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on tutkiessaan mahdollista uhkaa perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta käytettävä täysimääräisesti kyseisessä sopimuksessa määrättyjä välineitä edistääkseen yhteistyötä pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen kanssa.
- 87 Kauppajayhteistyösopimuksen 613 artiklan 2 kohdassa määrätään tältä osin, että jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen toteaa, että määräyksen antaneen valtion antamat tiedot ovat riittämättömiä luovuttamisesta päättämiseksi, sen on pyydettävä, että tarvittavat lisätiedot erityisesti kauppajayhteistyösopimuksen 604 artiklan osalta toimitetaan viipymättä.
- 88 Kyseisen oikeusviranomaisen on siis pyydettävä, että sille toimitetaan viipymättä kaikki lisätiedot, joita se pitää tarpeellisina kauppajayhteistyösopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen kohteena olevan henkilön luovuttamisesta päättämiseksi.
- 89 Koska sen toteaminen, että on olemassa vakava uhka perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta, perustuu välttämättä arvioon pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion oikeudesta, täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi kauppajayhteistyösopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettua keskinäistä avunantoa täydellisen vilpittömässä mielessä koskevaa velvollisuutta loukkaamatta todeta tätä, ellei se ensin pyydä pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta tietoja kyseisen oikeuden säännöistä sekä tavasta, jolla niitä voidaan soveltaa etsityn henkilön henkilökohtaiseen tilanteeseen.
- 90 Toisaalta kauppajayhteistyösopimuksen 604 artiklan c alakohdan nojalla täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on vaadittava lisätakeita, jos se katsoo, että on painavia syitä uskoa, että on olemassa todellinen uhka perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta.

- 91 Näin ollen täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi kieltäytyä panemasta täytäntöön kaupp- ja yhteistyösopimuksen perusteella annettua pidätysmääräystä tällaisen uhkan olemassaolon perusteella ainoastaan siinä tapauksessa, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on vaatinut lisätakeita eikä se ole saanut riittäviä takeita alun perin yksilöimänsä perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan rikkomisen uhkan poissulkemiseksi.
- 92 Kolmanneksi erityisesti perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan ulottuvuudesta on todettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että perusoikeuskirjan 49 artikla sisältää ainakin samat takeet kuin ne, joista määrätään Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklassa, joka on perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohdan nojalla otettava huomioon vähimmäissuojana (ks. vastaavasti tuomio 28.3.2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, 164 kohta; tuomio 5.12.2017, M.A.S. ja M.B., C-42/17, EU:C:2017:936, 54 kohta; tuomio 2.2.2021, Consob, C-481/19, EU:C:2021:84, 37 kohta ja tuomio 10.11.2022, DELTA STROY 2003, C-203/21, EU:C:2022:865, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 93 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa tältä osin, että Yhdistyneen kuningaskunnan säännösten, joka on annettu pääasiassa kyseessä olevien rikosten oletetun tekemisen jälkeen, nojalla tiettyihin terrorismirikoksiin, kuten niihin, joista MA:ta epäillään, syylistyneet voidaan vapauttaa ehdonalaiseen vapauteen vain, jos erityinen viranomainen hyväksyy sen, ja vasta heidän suoritettuaan vapausrangaistuksestaan kaksi kolmasosaa, kun taas vanhassa järjestelmässä säädettiin automaattisesta vapauttamisesta sen jälkeen, kun tuomittu henkilö oli suorittanut puolet vapausrangaistuksestaan.
- 94 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa sovellettaessa on erotettava toisistaan toimenpide, joka on pääasiallisesti rangaistus, ja rangaistuksen täytäntöönpanoa tai soveltamista koskeva toimenpide. Kun toimenpiteen luonne ja tarkoitus liittyvät vapauttamiseen osasta rangaistusta tai ennaikaista vapauttamista koskevan järjestelmän muuttamiseen, toimenpide ei ole osa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklassa tarkoitettua rangaistusta (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.10.2013, Del Río Prada v. Espanja, CE:ECHR:2013:1021JUD004275009, 83 kohta).
- 95 Koska rangaistuksen muodostavan toimenpiteen ja sen täytäntöönpanoa koskevan toimenpiteen välinen ero ei käytännössä ole aina selvä, sen ratkaisemiseksi, koskeeko rangaistuksen täytäntöönpanon aikana toteutettu toimenpide ainoastaan kyseisen rangaistuksen täytäntöönpanotapaa vai vaikuttaako se päinvastoin sen ulottuvuuteen, on tutkittava tapauskohtaisesti, mitä määrätty rangaistus todella merkitsi kyseisenä ajankohtana kansallisessa oikeudessa tai mikä oli toisin sanoen sen olennainen luonne (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 21.10.2013, Del Río Prada v. Espanja, CE:ECHR:2013:1021JUD004275009, 85 ja 90 kohta).
- 96 Tältä osin Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on äskettäin vahvistanut, että se seikka, että vankeusaika, joka on suoritettava ennen ehdollisen vapautuksen mahdollisuutta, piteni tuomion antamisen jälkeen, on voinut ankaroittaa tilannetta vankeuden kannalta, koski rangaistuksen täytäntöönpanoa eikä itse rangaistusta ja että näin ollen tällaisesta seikasta ei voitu päätellä, että määrätty rangaistus olisi ankarampi kuin pääasian käsitelleen tuomioistuimen määräämä rangaistus (Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio 31.8.2021, Devriendt v. Belgia, CE:ECHR:2021:0831DEC003556719, 29 kohta).

- 97 Näin ollen rangaistuksen täytäntöönpanoon liittyvä toimenpide on ristiriidassa perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kanssa vain, jos sillä muutetaan taannehtivasti kyseessä olevan rikoksen tekopäivänä voimassa olleen rangaistuksen ulottuvuutta, mikä merkitsee siten alun perin määrättyä rangaistusta ankaramman rangaistuksen määräämistä. Vaikka näin ei missään tapauksessa ole silloin, kun toimenpiteellä vain pidennetään vankeusaikaa, joka on suoritettava ennen ehdollisen vapautuksen mahdollisuutta, tilanne voi olla toinen muun muassa, jos mainitulla toimenpiteellä tosiasiallisesti kumotaan mahdollisuus ehdonalaiseen vapauteen tai jos se on osa sellaisten toimenpiteiden kokonaisuutta, joilla ankaroitetaan alun perin määrätyn rangaistuksen olennaista luonnetta.
- 98 Esitettyyn kysymykseen on kaiken edellä todetun perusteella vastattava, että kaupp- ja yhteistyösopimuksen 524 artiklan 2 kohtaa ja 604 artiklan c alakohtaa, luettuina yhdessä perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on – silloin, kun kyseisen sopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö vetoaa siihen, että on olemassa vaara kyseisen 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta, jos hänet luovutetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, koska ehdonalaisen vapauttamisen edellytyksiä on muutettu kyseisen henkilön kannalta epäedullisesti niiden rikosten oletetun tekemisen jälkeen, joista häntä syytetään – tarkasteltava itsenäisesti tämän vaaran olemassaoloa ennen kuin se lausuu kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta tilanteessa, jossa kyseinen oikeusviranomainen on jo sulkenut pois vaaran siitä, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa rikottaisiin, tukeutumalla Yhdistyneen kuningaskunnan yleisesti tarjoamiin takeisiin Euroopan ihmisoikeussopimuksen noudattamisesta ja kyseisen henkilön mahdollisuuteen valittaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen. Tämän tarkastelun päätteeksi kyseisen täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on kieltäydyttävä kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vain, jos sen jälkeen, kun se on pyytänyt pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta lisätietoja ja -takeita, sillä on käytettävissään objektiivisia, luotettavia, tarkkoja ja asianmukaisesti päivitettyjä tietoja, jotka osoittavat, että on olemassa todellinen vaara siitä, että kyseessä olevan rikoksen tekopäivänä voimassa olleen rangaistuksen ulottuvuus muuttuu siten, että määrätään alun perin määrättyä rangaistusta ankarampi rangaistus.

Oikeudenkäyntikulut

- 99 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan välisen kaupp- ja yhteistyösopimuksen 524 artiklan 2 kohtaa ja 604 artiklan c alakohtaa, luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan kanssa,

on tulkittava siten, että

täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on – silloin, kun kyseisen sopimuksen perusteella annetun pidätysmääräyksen kohteena oleva henkilö vetoaa siihen, että on olemassa vaara kyseisen 49 artiklan 1 kohdan rikkomisesta, jos hänet luovutetaan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan, koska ehdonalaisen vapauttamisen edellytyksiä on muutettu kyseisen henkilön kannalta epäedullisesti niiden rikosten oletetun tekemisen jälkeen, joista häntä syytetään – tarkasteltava itsenäisesti tämän vaaran olemassaoloa ennen kuin se lausuu kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta tilanteessa, jossa kyseinen oikeusviranomainen on jo sulkenut pois vaaran siitä, että Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 7 artiklaa rikottaisiin, tukeutumalla Yhdistyneen kuningaskunnan yleisesti tarjoamiin takeisiin Euroopan ihmisoikeussopimuksen noudattamisesta ja kyseisen henkilön mahdollisuuteen valittaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen. Tämän tarkastelun päätteeksi kyseisen täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on kieltäydyttävä kyseisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta vain, jos sen jälkeen, kun se on pyytänyt pidätysmääräyksen antaneelta oikeusviranomaiselta lisätietoja ja -takeita, sillä on käytettävissään objektiivisia, luotettavia, tarkkoja ja asianmukaisesti päivitettyjä tietoja, jotka osoittavat, että on olemassa todellinen vaara siitä, että kyseessä olevan rikoksen tekopäivänä voimassa olleen rangaistuksen ulottuvuus muuttuu siten, että määrätään alun perin määrättyä rangaistusta ankarampi rangaistus.

Allekirjoitukset